ſüddame ja kele piin. Agga nönda olli ſel ajal kattoligi=uſſu rahwa palwetega luggu. Rahwas olli rummal, preestrid rummalad; agga piiskopid ja teiſed ſuremad koggunduste üllewatajad, kui wahheſt ka ſuggu targemad ollid, ſiiski need jälle ollid ennamiste holetumad rahwa hingete pärraſt. Pealegi ollid ſaggedaste iſſe weel rummalamad kui teiſed, et mönni ei möiſtnud luggeda egga kirjutada. Tahtis ſiis kegi nagu ſuremat püh=hitſuſt kätte ſada, noh ſiis jättis omma ſuggu=feltſi, omma ammeti ja muud mahha ja ſai mun=gaks, arwates ſelle läbbi mönne ſammu eddaſi jöudma taewa reddeli peal. Agga munkade ellu olli wahheſt hopis kurri ellu, ſeſt munga kuub ſai kül ihhu peale, agga wanna Adam jäi munga rindu. Töeste, Iſſanda winamäggi olli ſel ajal hirmſaste ärra häiwitatud!

Agga ſiiski ei olnud ſelle pimmedusſega Iſ=ſanda rahwas weel mitte ärra löppemud; weel olli neid, kes tedda nöudſid, kes köigeſt ſüddameſt armu iggatſeſid ja Jummala järrel kulaſid ja kellele ta ſureſt heldusſeſt omma töe=walguſt an=dis leida. Inimeſſe ſüdda ei wöi ju egga tohhi rahhul olla enne, kui öiget rahhu leiab Jummala jures.

Nönda ſe ſiis tulli, et ſel ajal ümberkaudu

Prantſuſſe ja Italia maal küllades ja liinades rahwas, iſſe ärranis waeſed ja maddalad, hakka=ſiwad ſeltſidesſe kokku heitma ſelle nönnga, et ühheskoos saakſid omma hinged toita; ſeſt kirri=kus jäiwad nende ſüddamed Roma=uſſu tühja kombete pärraſt ka tühjaks. Nüüd tullid kokku ja iſſekeskis könneledes ja luggedes püüdſid parremat teed leida. Et naad nönda ſaggedaste otſekohhe töe tele ei ſanud, et mönda hakkaſid uskuma, mis ewangeliumi ſelget öppetuſt möda töſſi ei olle, ſe juhtus ka ſekka, nagu neiſt loeme, et mittu pölgaſid ristimiſſe ja altari ſakramendi ärra. Agga kes tohhib neid kohhe hukka möista? Egga neil olnud öppetajaid, ja mis weel willetſam, ei neil olnud Pühha Kirja. Walle mötlemis=ſed tullid neile rummalusſeſt, mitte et kurja nönnga neiſt olleksid kinni piddanud parremat tundes. Agga muidu olli nende öppetus ja uſk ennamiste ſulla töſſi ja öige: nende pea=öppetus ja üllem murre olli, et kes risti=inimeſſeks en=naſt nimmetab, peab pattuſt pörama, mailma ja temma himmu ärra ſalgama, lapſe kombel Je=ſuſſe Kristuſſe ſiſſe uskuma, pühhaste ellama. Nönda püüdſid iſſe tehha, et waenlaſſedki neile piddid head tunnistuſt andma, iſſeärranis kui taggakiuſamiſſe ajal näggid, kuida naad hea me=